

УДК 657.375:502.131.1

JEL M41, Q56, H83

DOI 10.32782/2786-765X/2025-10-4

Ганусич В.О.кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри обліку і аудиту,

Закарпатський угорський інститут імені Ференца Ракоці II

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6902-6303>**Шімон В.**

асистент кафедри обліку і аудиту,

Закарпатський угорський інститут імені Ференца Ракоці II

ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-9149-2867>

СТРАТЕГІЯ ЗАПРОВАДЖЕННЯ ОБЛІКУ І ЗВІТНОСТІ ЗІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ В УКРАЇНІ

У статті досліджено стратегію запровадження звітності зі сталого розвитку в Україні як ключового елементу адаптації національної системи обліку до вимог європейського законодавства. Окреслено нормативно-правові, організаційні, освітні та технічні аспекти імплементації стандартів ESRS відповідно до положень Директиви ЄС 2022/2464 (CSRD). Проаналізовано зміст основних етапів реалізації урядової Стратегії до 2030 року, зокрема створення нормативної бази, розбудову IT-інфраструктури, запровадження аудиту нефінансової звітності та розвиток професійних компетентностей. Описано розбудову міжвідомчої координації, участь професійних об'єднань і важливість поступового впровадження звітності зі сталого розвитку відповідно до типів підприємств та їх готовності до трансформацій. Обґрунтовано необхідність формування інституційного механізму регулювання та комунікації для забезпечення прозорості звітування й інтеграції України до європейського простору сталого розвитку.

Ключові слова: сталий розвиток, звітність зі сталого розвитку, облік ESG, Європейські стандарти звітності (ESRS), стратегія.

Постановка проблеми. У сучасних умовах трансформації глобального економічного простору питання прозорості, підзвітності та стійкості бізнесу виходять на перший план як у наукових дослідженнях, так і в практиці регулювання корпоративної діяльності. Звітність зі сталого розвитку, що охоплює екологічні, соціальні та управлінські аспекти (ESG-фактори), дедалі більше сприймається як ключовий інструмент забезпечення довгострокової ефективності підприємств та зростання їх інвестиційної привабливості. У країнах Європейського Союзу впровадження єдиних підходів до нефінансової звітності стало невід'ємною складовою нормативного середовища, кульмінацією чого стало ухвалення Директиви ЄС 2022/2464 (CSRD) та затвердження Європейських стандартів звітності зі сталого розвитку (ESRS).

Для України, яка перебуває на етапі євроінтеграції, актуалізується необхідність гармонізації національної системи обліку та звітності з європейськими вимогами. Це передбачає не лише перегляд правового поля у сфері бухгалтерського обліку, а й створення комплексної стратегії імплементації відповідних стандартів нефінансової звітності. У цьому контексті важливим кроком стало ухвалення урядової

Стратегії запровадження підприємствами звітності зі сталого розвитку.

Однак, попри визначений вектор розвитку, існують суттєві виклики: брак уніфікованої методології адаптації ESRS до національного контексту, недостатня обізнаність бізнесу з вимогами нової звітності, відсутність сформованої цифрової інфраструктури й аудиторських процедур, а також невирішені питання інтеграції нефінансових даних у систему бухгалтерського обліку. Ці обставини зумовлюють потребу в науковому аналізі стратегічних і нормативних основ впровадження звітності зі сталого розвитку в Україні, визначенні інституційних механізмів реалізації Стратегії та оцінці її відповідності європейським підходам до забезпечення сталого розвитку.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблематика запровадження звітності зі сталого розвитку в Україні поступово набуває дедалі більшого значення в економічній науці, зокрема в контексті трансформації облікової системи відповідно до вимог європейських директив та стандартів. У центрі уваги вітчизняних дослідників перебуває як змістовне наповнення звітності про сталий розвиток, так і нормативно-методологічні

аспекти її інтеграції в облікову практику українських підприємств.

Питання запровадження звітності зі сталого розвитку в Україні розглядається у працях багатьох вітчизняних науковців, які досліджують зміст, стандарти, методологію складання та роль такої звітності у системі управління підприємством. Зокрема, концептуальні аспекти нефінансової звітності, її зв'язок із соціальною відповідальністю бізнесу аналізували О.М. Дмитренко, С.А. Вітер [1], О.О. Солодовник Є.В. Гавриличенко, [2], І.В. Замула, А.О. Іщенко [3], Є. Польовик [4], М. Деліні [5], М. Надейко, О. Хілуха [6], Н. Свічкарь, Є. Кобець [7] та Г. Мисака, І. Дерун [8].

Загалом, у науковому просторі сформовано вагоме підґрунтя для розуміння ролі звітності зі сталого розвитку у забезпеченні сталого економічного розвитку України. Однак, питання практичної реалізації стандартів ESRS, а також узгодження української нормативної бази зі структурою CSRD ЄС ще потребують подальшого теоретичного осмислення та емпіричного дослідження.

Мета статті. Метою статті є обґрунтування концептуальних засад і практичних підходів до впровадження обліку і звітності зі сталого розвитку в Україні, з урахуванням вимог Директиви ЄС 2022/2464 (CSRD) та Європейських стандартів звітності зі сталого розвитку (ESRS), а також аналіз етапів реалізації відповідної національної Стратегії, її нормативно-правової бази та перспектив інтеграції вітчизняної облікової системи до європейського простору сталого корпоративного звітування.

Виклад основного матеріалу дослідження. У контексті інтеграційного курсу України до Європейського Союзу одним із ключових зобов'язань держави стало наближення національного законодавства до правової системи ЄС, зокрема у сфері бухгалтерського обліку та корпоративної звітності. Це зумовило необхідність гармонізації нормативно-правових актів відповідно до положень Директиви ЄС 2022/2464 про корпоративну звітність зі сталого розвитку (Corporate Sustainability Reporting Directive – CSRD) [9]. У зв'язку з цим вектор розвитку державної політики України змістився у бік запровадження практики обов'язкової нефінансової звітності за вимогами Європейських стандартів звітності зі сталого розвитку (European Sustainability Reporting Standards, ESRS), розроблених Європейською консультативною групою з фінансової звітності (EFRAG).

Значну роль у цьому процесі відіграє Указ Президента України від 30 вересня 2019 року № 722 [10], яким було офіційно затверджено перелік Цілей сталого розвитку України на період до 2030 року. Цей документ заклав загальнонаціональну рамку для трансформації політики у напрямі стійкого розвитку, включно з економічними, соціальними та екологічними аспектами.

Наступним кроком стало схвалення Кабінетом Міністрів України у жовтні 2024 року Стратегії запровадження підприємствами звітності зі сталого розвитку (далі – Стратегія) [11]. Стратегія передбачає поетапне впровадження принципів CSRD та ESRS у внутрішню систему регулювання бухгалтерського обліку та звітності. Перший етап, запланований до 2026 року, включає розроблення необхідної нормативно-правової бази, а також започаткування практики складання, подання та оприлюднення звітів зі сталого розвитку великими підприємствами. Другий етап, який має охопити період 2026–2030 років, передбачає масштабне розгортання вимог ESRS у корпоративному секторі та поступове впровадження обов'язкового аудиту нефінансових звітів.

Отже, Стратегія має на меті до 2030 року забезпечити подання українськими підприємствами стандартизованої звітності про сталий розвиток – це сприятиме узгодженню вітчизняних правил звітування з нормами ЄС, підвищить прозорість бізнесу та інвестиційну привабливість українських компаній.

Першочерговим завданням для реалізації цієї мети є створення сучасної нормативно-правової бази, що регулюватиме підготовку, подання та оприлюднення звітності зі сталого розвитку в Україні. Планується розробити та прийняти відповідні нормативно-правові акти, що деталізують порядок складання звіту про управління з розділом про сталий розвиток за єдиними європейськими методологічними засадами. Вже зроблено перші кроки: наприклад, внесено зміни до Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність», які розширили коло підприємств, що застосовують міжнародні стандарти фінансової звітності. Наступним кроком стане ухвалення окремих вимог щодо звітності зі сталого розвитку, інтегрованої у систему фінансової звітності підприємств. Окрім власне звітування, нормативні зміни охоплюють сферу аудиту: необхідно врегулювати питання запровадження стандартів здійснення аудиторської перевірки нефінансової звітності та внести зміни до законодавства про аудиторську діяльність для належного контролю якості цих послуг. Координацією

роботи над нормативними змінами займатиметься спеціальна міжвідомча робоча група, утворена при Міністерстві фінансів. Її створення і положення про діяльність передбачені на початковому етапі реалізації Стратегії. Таким чином, держава формує правові умови, за яких підприємства зобов'язані прозоро звітувати про екологічні, соціальні та управлінські аспекти своєї діяльності, а регулятори та інвестори отримують інструменти для оцінки такої інформації.

Успішне впровадження стандартів сталого розвитку неможливе без наявності фахівців, що володіють необхідними знаннями і навичками. Стратегія акцентує увагу на розвитку професійного потенціалу як серед корпоративних працівників, відповідальних за складання звітності, так і серед аудиторів, які перевірятимуть ці звіти. Заплановано здійснити організаційні заходи для підготовки кадрів у цій сфері – від спеціалізованих навчальних програм до підвищення кваліфікації діючих спеціалістів. Зокрема, держава має намір запровадити єдину національну програму професійної підготовки фахівців зі звітності сталого розвитку та аудиту, яка буде визнана на національному і міжнародному рівні. Ця програма охоплюватиме сучасні вимоги ESRS, методики збору нефінансових даних, процедур контролю тощо. В результаті реалізації Стратегії очікується підготувати щонайменше 100 аудиторів, спроможних надавати послуги з аудиту звітів зі сталого розвитку, і залучити до цієї діяльності не менше 20 аудиторських фірм. До 2030 року всі підприємства, які звітують зі сталого розвитку, повинні будуть проходити процедуру аудиту. Таким чином, підвищення якості людського капіталу через освіту, тренінги, сертифікацію – є одним із ключових напрямів Стратегії, покликаним забезпечити належне складання і перевірку нової для України форми звітності.

Щоб обробляти значні обсяги нефінансових даних та забезпечити відкритість звітів, Стратегія передбачає розбудову відповідної ІТ-інфраструктури. На другому етапі реалізації планується створити єдину електронну платформу для подання підприємствами звітів зі сталого розвитку і їх оприлюднення у відкритому доступі. Така платформа виконуватиме подвійну роль: по-перше, спростить компаніям подання звітності (через стандартизовані електронні форми), а по-друге – надасть зручний доступ інвесторам, органам влади та громадськості до інформації про результати діяльності підприємств у сфері сталого розвитку. Передбачається впровадження єдиного електронного формату звітності, сумісного

з європейськими стандартами (наприклад, XBRL/iXBRL), щоб автоматизувати збір і аналіз нефінансових показників. Використання структурованого інтерактивного формату відповідає практикам ЄС та забезпечить інтеграцію українських звітів у глобальні інформаційні бази. Державні органи також отримають інструменти моніторингу. Шляхом доступу до електронних даних звітів можна буде відстежувати екологічні, енергетичні, соціальні показники підприємств для ухвалення управлінських рішень. Таким чином, цифрова інфраструктура є критичною складовою успішної реалізації Стратегії, що гарантує ефективність та прозорість звітування.

Запровадження нового виду звітності вимагатиме змін корпоративної культури і поінформованості бізнес-спільноти. Уряд усвідомлює важливість комунікації зі стейкхолдерами, тому одним із напрямів роботи стане роз'яснювальна та інформаційна кампанія. Хоча прямий термін «інформаційна кампанія» не вжито в тексті Стратегії, документ передбачає налагодження механізмів комунікації органів влади з підприємствами для консультування з питань звітності зі сталого розвитку. Фактично це означає проведення роз'яснювальних заходів: публікація методичних рекомендацій, створення гарячих ліній чи консультаційних центрів, підготовка прикладів найкращих практик складання нефінансових звітів тощо. Вже на етапі після ухвалення Стратегії Мінфін за підтримки ЄС організував галузеву конференцію з питань сталого розвитку, де обговорено виклики і можливості впровадження нових стандартів. Надалі планується проводити семінари й тренінги для підприємств різних секторів, аби підготувати їх до звітування за стандартами ESRS. Інформаційна кампанія також покликана підкреслити переваги сталого розвитку для компаній – зокрема, кращий імідж, доступ до зеленого фінансування, підвищення довіри інвесторів. Через ефективну комунікацію держава прагне мінімізувати опір нововведенням і забезпечити їхнє розуміння та підтримку з боку бізнесу.

Реалізація Стратегії розбита на два етапи, що дозволяє поступово запровадити нові вимоги та оцінити проміжні результати. Перший етап (2024–2025) має підготовчий характер. Протягом цих років заплановано створити інституційні передумови (міжвідомчу робочу групу), розробити і ухвалити основні нормативні акти, необхідні для старту звітування, та запустити пілотні проекти зі складання звітності за участі окремих підприємств. На цьому етапі фактично формується правовий,

організаційний і методологічний фундамент для подальших дій. Другий етап (2026–2030) присвячено повномасштабному впровадженню сталого звітування. З 2026 року очікується поступовий перехід до обов'язкового складання та оприлюднення звітів за ESRS для визначених категорій підприємств (передусім великих компаній, підприємств, що становлять суспільний інтерес, тощо), відповідно до графіка, узгодженого з європейськими нормами. Планується розробити детальні методичні рекомендації для застосування ESRS на практиці та забезпечити їх широке впровадження. У цей період також буде створена електронна платформа збору звітів, запроваджено вимогу про аудит нефінансової звітності та реалізовано програму масового навчання кадрів. До кінця другого етапу, тобто до 2030 року, Україна повинна досягти повної відповідності системи корпоративної звітності критеріям ЄС. Це означає, що всі підприємства, на яких поширюватиметься вимога сталого звітування, будуть

складати звіти за стандартами ESRS та проходити зовнішню перевірку цих даних, а їхні звіти стануть загальнодоступними і зрозумілими для міжнародних інвесторів. У рамках моніторингу реалізації Стратегії Уряд запланував проміжні оцінювання: підбиття підсумків першого етапу у 2026 році та коригування планів на другий етап. Це дозволить врахувати нові виклики, такі як оновлення самих стандартів ESRS на рівні ЄС чи зміни економічної ситуації, й гнучко реагувати на них. У таблиці 1 узагальнено зміст основних заходів Стратегії запровадження підприємствами звітності зі сталого розвитку.

У межах виконання зазначеної Стратегії Міністерством фінансів України 7 лютого 2025 року було оприлюднено проєкт Закону України «Про внесення змін до Закону України Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні, щодо запровадження звітності зі сталого розвитку». Він передбачає нормативне закріплення самого поняття звітності зі сталого розвитку, а також зобов'язання

Таблиця 1

Зміст основних заходів Стратегії запровадження підприємствами звітності зі сталого розвитку (2024–2030)

Напрямок реалізації	Основні заходи Стратегії
Нормативно-правове забезпечення	Гармонізація законодавства України з вимогами ЄС у сфері корпоративної звітності (імплементация Директиви (ЄС) 2022/2464). Розробка і прийняття законодавчих актів, що зобов'язують підприємства складати та оприлюднювати нефінансову звітність за стандартами ESRS. Внесення змін до законів про бухгалтерський облік та аудит для запровадження перевірки звітів сталого розвитку (стандартів надання впевненості).
Підготовка кадрів	Створення системи підготовки фахівців зі сталого розвитку. Розробка національної програми навчання і сертифікації спеціалістів з ESG-звітності та аудиту, з визнанням її результатів на міжнародному рівні. Проведення тренінгів, підвищення кваліфікації існуючих бухгалтерів та аудиторів. Цільові показники: підготовка ≥ 100 аудиторів для перевірки звітів зі сталого розвитку, залучення ≥ 20 аудиторських фірм до надання таких послуг.
Цифрова інфраструктура	Розробка та впровадження єдиного електронного формату звітності (наприклад, iXBRL) для нефінансових показників. Створення державної онлайн-платформи для приймання звітів сталого розвитку від підприємств і автоматичного оприлюднення їх у відкритому доступі. Інтеграція цієї платформи з існуючими реєстрами фінансової звітності; забезпечення доступу регуляторів та інвесторів до даних для аналізу сталого розвитку підприємств.
Інформаційна кампанія	Проведення роз'яснювальної роботи серед бізнес-спільноти щодо нових вимог звітності. Видання методичних рекомендацій з підготовки звітів зі сталого розвитку, підготовка прикладів найкращих практик. Організація семінарів, конференцій (зокрема, за підтримки проєктів ЄС) для обміну досвідом. Налагодження каналу консультацій: відповіді на запитання підприємств, супровід перших звітуючих компаній, поширення успішного досвіду пілотних проєктів.
Етапність впровадження ESRS	I етап (2024–2025) – створення міжвідомчої робочої групи при Мінфіні; розробка та ухвалення первинних нормативних актів (положення, стандарти звітності); запуск пілотного звітування окремими підприємствами на добровільній основі. II етап (2026–2030) – запровадження обов'язкового звітування великих та середніх підприємств за ESRS (по мірі набуття чинності законодавчих вимог); створення національної IT-платформи збору/оприлюднення звітів; обов'язковий аудит звітності із сталого розвитку; масштабне навчання кадрів; моніторинг і коригування політики з урахуванням прогресу та змін у стандартах ЄС.

Джерело: створено автором на основі [11]

для підприємств щодо її складання та оприлюднення. Ключовим положенням є вимога до застосування саме Європейських стандартів (ESRS), офіційно схвалених Європейською комісією. Такий підхід має забезпечити сумісність української звітності з європейською нормативною системою, сприяти підвищенню прозорості корпоративного сектору та розширенню доступу до міжнародних ринків капіталу.

Висновки. Гармонізація національної облікової системи з вимогами CSRD та ESRS вимагає системного підходу, інституційної підтримки та підвищення обізнаності бізнес-спільноти щодо принципів ESG-звітування. Успішне впровадження забезпечить підвищення прозорості, інвестиційної привабливості та конкурентоспроможності українських підприємств на міжнародному ринку. Стратегія запровадження підприємствами звітності зі сталого розвитку включає систему взаємопов'язаних заходів у правовій, освітній, технічній та комунікаційній

площинах. Її реалізація до 2030 року покликана інтегрувати Україну у простір прозорої сталої звітності, закласти основи відповідального бізнесу та сприяти досягненню Цілей сталого розвитку. До 2030 року українські підприємства мають вийти на новий рівень прозорості та відповідальності, що, своєю чергою, підвищить довіру інвесторів, розширить можливості участі на міжнародних ринках капіталу та наблизить Україну до виконання вимог членства в ЄС. Таким чином, поєднання нормативних змін, цифрових рішень, освітніх та комунікаційних заходів забезпечить комплексне впровадження культури сталого розвитку в українську бізнес-практику.

Перспективами подальших досліджень є розробка методичних рекомендацій з підготовки звітності зі сталого розвитку, інструментів оцінки впливу ESG-факторів на діяльність підприємств, а також вивчення ефективності механізмів державного регулювання у цій сфері.

Бібліографічний список

1. Дмитренко О. М., Вітер С. А. Обліково-аналітичні аспекти формування нефінансової звітності українськими компаніями. *Облік і фінанси*. 2020. № 2 (88). С. 18–28. URL: <https://tinyurl.com/2ckwx7po> (дата звернення: 11.06.2025)
2. Солодовнік О. О., Гавриличенко Є. В. Нефінансова звітність підприємства: зміст, стандарти і світові тренди розвитку. *Ефективна економіка*. 2024. № 5. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105.2024.5.14>
3. Замула І. В., Іщенко А. О. Нефінансова звітність аграрних підприємств України. *Економіка, управління та адміністрування*. 2021. № 2(96). С. 54–60. URL: <http://eztuir.ztu.edu.ua/123456789/7901> (дата звернення: 11.06.2025)
4. Польовик Є. Нефінансова звітність як гарантія корпоративної соціальної відповідальності. *Scientia fructuosa*. 2023. Том 149 № 3 (2023). С. 72–82. DOI: [https://doi.org/10.31617/1.2023\(149\)06](https://doi.org/10.31617/1.2023(149)06)
5. Деліні М. Особливості процесу формування нефінансової звітності в Україні. *Економіка в умовах сучасних трансформацій*. 2022. № 1. С. 141–159. DOI: <https://doi.org/10.15407/eip2022.01.141>
6. Надейко М., Хілуха О. Нефінансова звітність як інструмент управління соціальною відповідальністю. *Вісник Львівського університету. Серія економічна*. 2020. Вип. 59. С. 88–98. DOI: <http://dx.doi.org/10.30970/ves.2020.59.0.5909>
7. Свічкарь Н., Кобець Є. Впровадження інтегрованої звітності як нової моделі управління бізнесом. *Економіка та суспільство*. 2021. № 33. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-33-57>
8. Мисака Г., Дерун І. Теорія легітимності в формуванні інституційно-правових засад системи нефінансової звітності підприємств. *Соціальна економіка*. 2021. № 61. С. 60–71. DOI: <https://doi.org/10.26565/2524-2547-2021-61-06>
9. Directive (EU) 2022/2464 Of the European Parliament and of the Council of 14 December 2022, as regards corporate sustainability reporting. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32022L2464> (дата звернення: 11.06.2025)
10. Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року: Указ Президента України від 30 вересня 2019 року № 722. URL: <https://www.president.gov.ua/documents/7222019-29825> (дата звернення: 11.06.2025)
11. Про схвалення Стратегії запровадження підприємствами звітності із сталого розвитку: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 18 жовтня 2024 р. № 1015-р URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1015-2024-%D1%80#Text> (дата звернення: 11.06.2025)

References

1. Dmytrenko O. M., Viter S. A. (2020) Oblikovo-analitychni aspekty formuvannia nefinansovoi zvitnosti ukrainському kompaniiamy [Accounting and Analytical Aspects of Non-Financial Reporting Formation by Ukrainian Companies]. *Oblik i finansy – Accounting and Finance*, vol. 2 (88), pp. 18–28. Available at: <https://tinyurl.com/2ckwx7po> (accessed June 11, 2025)

2. Solodovnik O. O., Havrylychenko Ye. V. (2024) Nefinansova zvitnist pidpriemstva: zmist, standarty i svitovi trendy rozvytku [Corporate Non-Financial Reporting: Content, Standards, and Global Development Trends]. *Efektivna ekonomika – Efficient Economy*, vol. 5. DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105.2024.5.14>
3. Zamula I. V., Ishchenko A. O. (2021) Nefinansova zvitnist ahrarykh pidpriemstv Ukrainy [Non-Financial Reporting of Agricultural Enterprises in Ukraine]. *Ekonomika, upravlinnia ta administruvannia – Economics, Management and Administration*, vol. 2(96), pp. 54–60. Available at: <http://eztuir.ztu.edu.ua/123456789/7901> (accessed June 11, 2025)
4. Polovyk Ye. (2023) Nefinansova zvitnist yak harantiia korporativnoi sotsialnoi vidpovidalnosti [Non-Financial Reporting as a Guarantee of Corporate Social Responsibility]. *Scientia fructuosa*, vol. 149 (3), pp. 72–82. DOI: [https://doi.org/10.31617/1.2023\(149\)06](https://doi.org/10.31617/1.2023(149)06)
5. Dielini M. (2022) Osoblyvosti protsesu formuvannia nefinansovoi zvitnosti v Ukraini [Peculiarities of the Process of Forming Non-Financial Reporting in Ukraine]. *Ekonomika v umovakh suchasnykh transformatsii – Economy in Conditions of Modern Transformations*, vol. 1, pp. 141–159. DOI: <https://doi.org/10.15407/eip2022.01.141>
6. Nadeiko M., Khiluha O. (2020) Nefinansova zvitnist yak instrument upravlinnia sotsialnoiu vidpovidalnistiu [Non-Financial Reporting as a Tool for Managing Social Responsibility]. *Visnyk Lvivskoho universytetu. Seriya ekonomichna – Bulletin of Lviv University. Series Economics*, vol. 59, pp. 88–98. DOI: <https://doi.org/10.30970/ves.2020.59.0.5909>
7. Svichkar N., Kobets Ye. (2021) Vprovadzhennia intehrovanoi zvitnosti yak novoi modeli upravlinnia biznesom [Implementation of Integrated Reporting as a New Model of Business Management]. *Ekonomika ta suspilstvo – Economy and Society*, vol. 33. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-33-57>
8. Mysaka H., Derun I. (2021) Teoriia lehytymnosti v formuvanni instytutsiino-pravovykh zasad systemy nefinansovoi zvitnosti pidpriemstv [The Theory of Legitimacy in the Formation of Institutional and Legal Foundations of the Non-Financial Reporting System of Enterprises]. *Sotsialna ekonomika – Social Economy*, vol. 61, pp. 60–71. DOI: <https://doi.org/10.26565/2524-2547-2021-61-06>
9. Directive (EU) 2022/2464 Of the European Parliament and of the Council of 14 December 2022, as regards corporate sustainability reporting. Available at: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32022L2464> (accessed June 11, 2025)
10. Pro Tsili staloho rozvytku Ukrainy na period do 2030 roku [On the Sustainable Development Goals of Ukraine until 2030]. Ukaz Prezydenta Ukrainy vid 30 veresnia 2019 roku № 722. Available at: <https://www.president.gov.ua/documents/7222019-29825> (accessed June 11, 2025)
11. Pro skhvalennia Stratehii zaprovadzhennia pidpriemstvamy zvitnosti iz staloho rozvytku [On the Approval of the Strategy for the Introduction of Sustainability Reporting by Enterprises]. ozporiadzhennia Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 18 zhovtnia 2024 r. № 1015-r. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1015-2024-%D1%80#Text> (accessed June 11, 2025)

Стаття надійшла до редакції 12.06.2025

Veronika Hanusych

Candidate of Economic Sciences,
Associate Professor at the Department of Accounting and Auditing,
Ferenc Rakoczi II Transcarpathian Hungarian College of Higher Education
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6902-6303>

Violetta Shimon

Assistent at the Department of Accounting and Auditing,
Ferenc Rakoczi II Transcarpathian Hungarian College of Higher Education
ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-9149-2867>

IMPLEMENTATION STRATEGY FOR SUSTAINABLE DEVELOPMENT ACCOUNTING AND REPORTING IN UKRAINE

The article explores the strategic framework for the implementation of sustainability reporting in Ukraine, aligned with the country's commitment to harmonize national legislation with European Union standards in light of its EU candidate status. The research analyzes the adoption of Directive (EU) 2022/2464 (CSRD) and the phased integration of the European Sustainability Reporting Standards (ESRS) into the Ukrainian regulatory environment. Emphasis is placed on the approval of the national Strategy for the Introduction of Sustainability Reporting by Enterprises (2024) and the accompanying Draft Law amending the Law of Ukraine “On Accounting and Financial Reporting,” which institutionalizes sustainability reporting as a component of financial transparency. The first stage (until 2026) is focused on developing the regulatory and institutional framework. It includes drafting amendments to the Law of Ukraine “On Accounting and Financial Reporting,” introducing the legal definition of sustainability reporting, and formalizing the obligation to prepare reports based on ESRS. A draft law published by

the Ministry of Finance in February 2025 reflects this direction. Concurrently, work is underway to create a digital infrastructure, prepare methodological guidelines, and build professional capacity among accountants and auditors. The second stage (2026–2030) emphasizes the practical implementation of ESRS-based reporting. It includes the introduction of mandatory reporting requirements for large enterprises and the phased expansion to other categories of businesses. The Strategy also anticipates the introduction of mandatory ESG audit mechanisms, the development of a national electronic platform for disclosure, and the creation of a state system for monitoring and verifying the quality of sustainability information. The article also addresses the challenges related to data quality, methodological harmonization, and gradual compliance with ESRS based on enterprise readiness. It underscores the strategic importance of embedding ESG (Environmental, Social, Governance) criteria into national accounting practices to foster investor confidence, enhance corporate transparency, and accelerate Ukraine's integration into the European sustainable economic area. Future research is proposed to focus on sectoral adaptation of ESRS and the formation of national methodologies for ESG performance evaluation and assurance.

Keywords: sustainable development, sustainability reporting, ESG accounting, European Sustainability Reporting Standards (ESRS), strategy.